

ΕΙΣΟΔΗΛΟ

11+ ΕΤΩΝ

ΕΥΕΛΙΚΤΗ ΖΩΝΗ • ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Παναγιώτης
Τσιρίδης

Ένα τυχερό αγόρι

Εικονογράφηση:
Γιώργος Δημητρίου

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: Ένα τυχερό αγόρι
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Παναγιώτης Τσιρίδης
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Ευδοξία Μπινοπούλου
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Γιώργος Δημητρίου
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Δημήτρης Χαροκόπος

© Παναγιώτης Τσιρίδης, 2016
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2016

Πρώτη έκδοση: Μάρτιος 2016

Έντυπη έκδοση: ISBN 978-618-01-1364-8
Ηλεκτρονική έκδοση: ISBN 978-618-01-1365-5

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε 100% οικολογικό χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

Παναγιώτης Τσιρίδης

Ένα τυχερό αγόρι

Εικονογράφηση:
Γιώργος Δημητρίου

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΣΙΡΙΔΗΣ γεννήθηκε στη Λεμεσό της Κύπρου το 1967 και από το 1974 ζει στην Αθήνα. Σπούδασε μουσική και συμβουλευτική ψυχολογία και εργάζεται ως μουσικοπαιδαγωγός στην πρωτοβάθμια δημόσια εκπαίδευση. Το διάστημα 1997-2010 υπήρξε συνεργάτης του Πανεπιστημίου Αθηνών σε θέματα διαπολιτισμικής εκπαίδευσης. Έχει συμμετάσχει ως εισηγητής σε αρκετά συνέδρια και σεμινάρια επιμόρφωσης εκπαιδευτικών και έχει δημοσιεύσει άρθρα σχετικά με την τέχνη και την εκπαίδευση. Σχεδιάζει εκπαιδευτικά προγράμματα για μουσεία και άλλους πολιτιστικούς φορείς και από το 2012 είναι επικεφαλής της ομάδας «Λόγου Παίγνιον – ψυχαγωγία, τέχνη, γλώσσα για παιδιά». Έχει γράψει τα βιβλία *Το παιχνίδι της φλογέρας* (Νικολαΐδης, 2007), *Εδώ Παύλος* (Πατάκης, 2008), *Ο κώδικας του κοιντού δράκου* (Πατάκης, 2011) και *Ο ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ ΚΑΙ Η ΣΥΛΛΟΓΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΦΙΑΛΤΕΣ* (Ψυχογιός, 2012). Επίσης, έχει γράψει αρκετά θεατρικά έργα για παιδιά και το θεατρικό *Αχ Μπαχ* για ενήλικους.

Περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να βρείτε στο: www.panayiotistsirides.gr

Στον αδελφό μου Δημήτρη

Η ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΗ

Οι εκπλήξεις

Είναι πολύ παράξενος ο τρόπος που βλέπουν οι μεγάλοι εμάς τα παιδιά. Όσο πιο μικροί είμαστε τόσο πιο συχνά λένε πως είμαστε πολύ έξυπνοι, αλλά και τόσο περισσότερο νομίζουν ότι δεν καταλαβαίνουμε τίποτα. Ακόμα και για μεγαλύτερα παιδιά σαν και εμένα, έχουν την εντύπωση πως δύσκολα καταλαβαίνουμε τι γίνεται γύρω μας, όχι γιατί είμαστε χαζά, αλλά μόνο και μόνο επειδή είμαστε παιδιά. Αυτό τους κάνει να ψιθυρίζουνε μπροστά σου ή να φωνάζουν στο διπλανό δωμάτιο για πράγματα που σε αφορούν και να είναι ήσυχοι πως εσύ δεν έχεις ακούσει τίποτα. Ακόμα όμως και να ξέρουν πως έχεις ακούσει τα πάντα, συνεχίζουν να είναι σίγουροι πως δεν έχεις καταλάβει τι έχουν πει. Έτσι και εγώ τις περισσότερες φορές, για να μην τους χαλάσω το χατίρι, κρατάω για τον εαυτό μου αυτά που καταλαβαίνω και κάνω αυτό που νομίζουν,

κάνω δηλαδή πως δεν καταλαβαίνω τίποτα. Αυτό όμως με μπερδεύει κι εμένα καμιά φορά, γιατί εκεί που νομίζω πως ξέρω τι γίνεται, κάνω πως δεν καταλαβαίνω και μετά δεν ξέρω αληθινά τι είναι αυτό που ξέρω και τι αυτό που δεν πρέπει να καταλάβω.

Θυμάμαι όταν ήμουν μικρός και είχα ζητήσει για τα γενέθλιά μου να μου πάρουν ένα κανονικό ποδήλατο με δύο ρόδες, σαν αυτό που είχε ο μεγάλος μου αδελφός, ο Ένιο. Στην αρχή υποψιάστηκα πως μου είχαν πάρει το ποδήλατο όταν άρχισαν να ψιθυρίζουν μεταξύ τους και να με κοιπάνε χαμογελώντας, σίγουροι πως δεν καταλαβαίνω τίποτα. Τελικά σιγουρεύτηκα πως μου το είχαν αγοράσει, όταν μια μέρα ο μπαμπάς μου με πλησίασε με το ψεύτικα σοβαρό ύφος του και μου είπε: «Δεν ξέρω τελικά, Αλμπέρτο, αν θα μπορέσουμε να σου αγοράσουμε το ποδήλατο που ζήτησες. Αν δεν τα καταφέρουμε φέτος, θα το κάνουμε του χρόνου».

Έχει παράξενο χιούμορ ο μπαμπάς μου και κάνει συνεχώς τα ίδια αστεία. Έτσι, είναι εύκολο να τον καταλάβεις όταν προσπαθεί να μην τον καταλάβεις.

«Καλά, δεν πειράζει», του απάντησα για να παίξω και εγώ, όσο καλύτερα μπορούσα, το παιχνίδι που του αρέσει.

Μετά το ξέχασα! Κατάφερα δηλαδή να ξεχάσω αυτό που δεν έπρεπε να ξέρω. Όταν τη μέρα των γενεθλίων μου μου έφεραν το ποδήλατο τυλιγμένο με μια ωραία γαλάζια κορδέλα, ξαφνιάστηκα πολύ. Έτσι, ήμασταν

όλοι ευχαριστημένοι. Οι γονείς μου γιατί έπαιξαν ένα παιχνίδι που τους έκανε χαρούμενους κι εγώ γιατί, εκτός από το ότι είχα το ποδήλατο που ονειρευόμουν, είχα κάνει χαρούμενους και τους γονείς μου παίζοντας αυτό το παράξενο παιχνίδι που λέγεται «δεν καταλαβαίνω τι γίνεται γύρω μου».

Δεν είναι όμως όλες τις φορές τόσο ευχάριστο αυτό το παιχνίδι, ούτε τελειώνει με δώρα και παιχνίδια. Τα επόμενα χρόνια, μου έτυχε πολλές φορές να ζήσω εκπλήξεις που δε μου άρεσαν καθόλου και να μπερδεύομαι συνεχώς με αυτά που έπρεπε να καταλαβαίνω από μόνος μου. Ήταν την εποχή που είχε αρχίσει ο πόλεμος και ήξερα πως δεν έπρεπε να ρωτάω πολλά. Το καλύτερο μάλιστα θα ήταν να μη ρωτάω τίποτα· ούτε πού είναι ο μπαμπάς μου ούτε γιατί πρέπει να είμαστε σε πόλεμο με κάποιους άλλους και βέβαια να μη ρωτήσω ποτέ το πότε θα τελειώσουν όλα αυτά γιατί καταλάβαινα πως ούτε και οι μεγάλοι ήξεραν να απαντήσουν. Δε μου είναι πολύ ξεκάθαρο γιατί, αλλά ένιωθα πως οι ερωτήσεις μου ίσως να τους στενοχωρήσουν περισσότερο και από τον ίδιο τον πόλεμο. Έτσι και εγώ αποφάσισα να κάνω πως δεν καταλαβαίνω για όλα αυτά που όλοι ξέραμε και να μην έχω απορίες για όλα εκείνα που κανείς δε γνώριζε.

Εκείνες τις μέρες του πολέμου, κάθε φορά που ερχόταν ο μπαμπάς μου στο σπίτι είχαμε γιορτή. Ήταν τότε η χαρά που έκαναν όλοι μόλις έβλεπαν τον μπαμπά

μου να μπαίνει με τα στρατιωτικά του ρούχα και να κρεμάει το όπλο του πάνω στην ντουλάπα, ώστε καταλάβαινα αυτό που δεν έπρεπε να καταλάβω, δηλαδή πως την επόμενη φορά που θα έφευγε, υπήρχε περίπτωση και να μη γυρίσει πίσω. Μια τέτοια γιορτινή βραδιά λοιπόν, ο μπαμπάς μου άρχισε για άλλη μια φορά να μιλάει με τη μαμά μου σαν να ήταν μόνοι τους στο σαλόνι.

«Νομίζω πως είναι καλύτερα να πάρεις τα παιδιά και να πας στις αδελφές σου στην Ελλάδα», της είπε.

«Τόσο επικίνδυνα είναι τα πράγματα;» τον ρώτησε εκείνη.

«Θα σου πω αργότερα», της είπε ο μπαμπάς μου και σταμάτησε εκεί την κουβέντα.

Εγώ όμως, που υποτίθεται ότι δεν καταλάβαινα τίποτα, κατάλαβα αμέσως τι θα της έλεγε αργότερα. Το κακό όμως όταν αντιλαμβάνεσαι κάτι από μόνος σου είναι πως μπορεί να το καταλάβεις λίγο στραβά. Κατάλαβα δηλαδή πως θα φεύγαμε, αλλά έπρεπε να περάσει πολύς καιρός ακόμα για να διαπιστώσω ότι δε θα γυρνούσαμε ποτέ πίσω.

Είναι πολύ παράξενος ο τρόπος που βλέπουν οι μεγάλοι εμάς τα παιδιά. Όσο πιο μικροί είμαστε τόσο πιο συχνά λένε πως είμαστε πολύ έξυπνοι, αλλά και τόσο περισσότερο νομίζουν ότι δεν καταλαβαίνουμε τίποτα... Αυτό τους κάνει να ψιθυρίζουνε μπροστά σου ή να φωνάζουν στο διπλανό δωμάτιο για πράγματα που σε αφορούν και να είναι ήσυχoi πως εσύ δεν έχεις ακούσει τίποτα. Ακόμα όμως και να ξέρουν πως έχεις ακούσει τα πάντα, συνεχίζουν να είναι σίγουροι πως δεν έχεις καταλάβει τι έχουν πει. Έτσι και εγώ τις περισσότερες φορές, για να μην τους χαλάσω το χατίρι, κρατάω για τον εαυτό μου αυτά που καταλαβαίνω και κάνω αυτό που νομίζουν, κάνω δηλαδή πως δεν καταλαβαίνω τίποτα.

Ο Αλμπέρτο είναι ένα τυχερό αγόρι. Όχι όμως γιατί όλα στη ζωή του του έχουν πάει καλά. Ίσως το ανάποδο να έχει συμβεί. Είναι ένα τυχερό αγόρι γιατί μπορεί να κάνει φίλους, να συμβιβάζεται και να προχωρά στη ζωή του και, κυρίως, γιατί μπορεί να σκέφτεται τα πράγματα λίγο πιο σοβαρά απ' ό,τι οι μεγάλοι.

ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ ΦΡΟΥΤΑ

ΜΠΑΝΑΝΑ
2-4 ΕΤΩΝ

ΣΥΛΛΑΒΙΣΤΩ
ΛΕΞΕΙΣ,
ΑΚΟΥΩ ΙΣΤΟΡΙΕΣ
Μέχρι 600 λέξεις
Προσχολική ηλικία

ΦΡΑΓΟΥΛΙΤΣΑ
5-6 ΕΤΩΝ

ΚΑΤΑΝΩ
ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΣΩ
ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ
Μέχρι 1.500 λέξεις
Νηπιαγωγείο & Α' Δημοτικού

ΒΑΤΟΜΥΡΟ
7-8 ΕΤΩΝ

ΔΙΑΒΑΣΩ
ΜΙΚΡΑ
ΚΕΙΜΕΝΑ
Από 2.000 λέξεις
Β & Γ' Δημοτικού

ΑΠΟΣ
9-11 ΕΤΩΝ

ΕΥΚΟΛΑ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΩ
Από 3.000 λέξεις
Δ & Ε' Δημοτικού

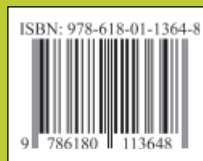

ΕΙΝΟΜΗΛΟ
11+ ΕΤΩΝ

ΔΙΑΒΑΣΩ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
Από 10.000 λέξεις
Ε & ΣΤ' Δημοτικού

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psychogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 16937